

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4591/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Нишавски управни округ број 360-356-00158/2001-05 од 02.08.2006. године, у предмету инспекцијских мера - грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијају се, као неосноване, жалбе тужиоца и Стевановић Миодрага из Ниша, изјављене против решења Управе за планирање и изградњу града Ниша, број 353-2652-7430/2003-06 од 01.06.2006. године. Наведеним првостепеним решењем одбијена је, као неоснована, пријава тужиоца и Стевановић Миодрага за издавање накнадног одобрења за изградњу (легализацију) објеката изграђеног у ааа.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да се спорни објекат налази у делу града у којем се налазе њиве и зелени појас, те да не угрожава амбијент средине и план града. Истиче се да се целокупна инфраструктура налази на необрађеној површини са преко 30 плацева. Даље се наводи да је спорни објекат грађен у време када није била потребна дозвола за изградњу на плацу власника.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произлази да је захтев тужиоца, као и ББ, за издавање накнадног одобрења за изградњу (легализацију) спорног објекта одбијен из разлога што се наведени објекат налази на више катастарских парцела од којих катастарска парцела аа К.О. ГГ, нема површину и облик који омогућавају легализацију објекта, да се налази у зони "Б" која је намењена изградњи слободностојећих породичних стамбених зграда, а што није случај са овим објектом, као и да ова парцела не поседује прикључак за јавну саобраћајницу. Поред тога, у поступку је утврђено да подносиоци захтева за легализацију спорног објекта нису доставили доказ о праву својине на катастарским парцелама на којима се налази наведени објекат, па да са ових разлога, у складу са прописима, нису испуњени услови за издавање одобрења за изградњу.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, поступио тужени орган када је, имајући у виду у поступку утврђено чињенично стање, одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган донео законито решење. Ово са разлога што из доказа у списима предмета произлази да за спорни објекат нису испуњени услови за легализацију, с обзиром да се не ради о слободностојећем објекту у смислу члана 17. Правилника о општим условима о парцелацији и изградњи и садржини, условима и поступку издавања акта о урбанистичким условима за објекте за које одобрење за изградњу издаје општинска, односно градска управа ("Службени гласник РС", број 75/03), јер спорни објекат са западног дела додирује линију разграничења катастарске парцеле аа К.О. ГГ и катастарских парцела вв и дд К.О. ГГ. Даље, у овом случају нису испуњени ни други услови прописани чланом 160. став 2. тачка 1. Закона о планирању и изградњи и члана 48. став 2. тачка 1. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи који су неопходни за накнадно издавање одобрења за изградњу објекта - легализацију, јер се објекат налази на више парцела, а подносиоци пријаве нису доставили доказ о праву коришћења на катастарским парцелама вв, аа, љљ и ее, с обзиром да из ситуационог плана Службе за катастар непокретности Ниш број 952-01-2972/2004 од 15.06.2004. године произлази да су корисници наведених катастарских парцела град Ниш, односно друга физичка лица а не инвеститори. Такође не постоје ни други технички услови за добијање одобрења за изградњу, прописани наведеним одредбама закона.

Суд је ценио наводе изнете у тужби па је нашао да ови наводи, с обзиром на чињенично стање утврђено у поступку, не доводе у питање законитост оспореног решења

поступку, не доводе у питање законитост оспореног решења.

Са изнетог, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.12.2007. године, У. 4591/06

Записничар, Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС